

SOSIALURIN

Útgevart:
FØROYA JAVNAÐARFLOKKUR

Blaðstj.:
Vilfríð Sørensen.
Box 76.

Prentsmiðjan á Hevgsbreyt
TELF 1820

Ólavsøkan

So prúðar stevnu skútur til Ólavsøku í Havn — fólk í hópatali tustu gjøgnum goturnar, smærri sum stórra for — oll vóru tey stúgvandi full av Ólavsokufólki.

Veðrið var hitt allarfragra, júst sum ein kann ynskja sær stevnuveður. Býurin var allur uppskrýddur, flaggrásir niðan gjøgnum byin, litaðar ljóssperur gjørdur kvöldini stevnu-kend. Tær mongu sølubúðirnar, ið nú ár undan ári hava vaksið í tali, vóru ikki ferri heldur hesa ferð.

Sjálfva Ólavsøkuna setti Janus Øssursson við røðu á Tinghúsvollinum, aftaná at ítróttarfólkið í skráð gongu varð komið oman á Tinghúsvegin at standa — jú landsins stevnu og hátíðardagur var av teim fagra-stu.

Sjálvandi var kappróðurin høvuðs miðið á Ólavsøkuni, og í tí fagra veðrinum var eisini stuttligt at hyggja at róðrinum, og spenningurin var stóur. Føtbóltur, hondbóltur, svimjing og kappriðing savnaði eisini fólk saman í hópatali, umframt teir nógvu kristiligu fundirnir.

Gistingarhús og matstovur vóru ovbyrjaðar av fólki, men ikki vóru tey fá, sum heldur leitaðu heim aftur móti morgni inn á Skálafjørðin og aðra staðir nærhendis við installir-ingum, og komu so aftur seinni. Tað var jú gaman í í slíkum veðri.

Nógvir útlendingar vóru eisini á Ólavsøku, og marinuskipini settu sín dám á stevnuhaldið, hvørt tað so eru tey, ið halda tað spilla stevnu-haldið ella ikki.

Veitslutug fóru Havnarfólk til arbeiðis morgunin eftir, men góð-veðrið ið kom við Ólavsøkuni, setti hóast alt sín ljósa dám á fólk flest.

Jákup Thomsen . . .

Framhald frá 2. síðu.

kortini var tað okkurt orð, sum hann ikki hevði úttalað heilt rett. Tá hoyrði hann, at týskarar søgdu: »Dane! og peikaðu á hann, »tá fólði eg, hvussu eg hitaði.« segði Jákup. Eg óttaðist fyrri, at meg fóru teir at taka. Men eg slapp.

Longu meðan Jákup sat á skúla-beinkinum sást gjølla, at hann fór at verða rettur maður. Evnir hevði Harrin givið honum beði kropsliga og sálarliga, og hann nýtti tey við skili og ágrýtni. Beinan vegin, sum kansur gavst, fór hann til sjós, og 16 ára gamal fór hann til Keypt-

VALDEMAR LUTZEN
Telf. 1020 Thorshavn

Osmæðið

Tað ber tíværri ikki til at svara Dagblaðnum altíð aftur so skjótt sum ynsktligt. Men tað má haldast at vera ósmæðið av Dagblaðnum at seta at javnaðarlandsstýrinum viðviðvikandi frihandilsstöðuni, og spyrja um landsstýrið ætlar at lata okkum flóta á streyminum.

Landsstýrið hevur opið eyga í hesum máli og hevur samráðst við fólkatingsmannin, ið umboðar landsstýrið, og hevur hesin tikið lut í samráðingunum á fólkatíngi, meðan fólkatingsmaður fólkaflokksins hevur krógvað seg her heima.

Slíkir flokkar og menn megu litið hugsa um, hvar vit flóta, ella um klockurnar ringja hart ella spakuliga.

Men okkurt skal nýtast til ósing-arnummar.

Fólkaflokkurin hevur havt mann á danatíngi fyrr, og tað er 0llum greitt, hvat teir hava avrikað har. Tað mátti tí verið klókast at duga sær at tagt. Javnaðarstýrið er vakið í hesum sum í 0llum øðrum týðning-armiklum málum.

Tær atfinningar, sum Dagblaðið næstan dags dagliga ger, hava so litið uppá seg, at tað er ikki annað enn illsinni, tað kroystir úr sær, tí tað bleiv útiðst úr landsins stýri.

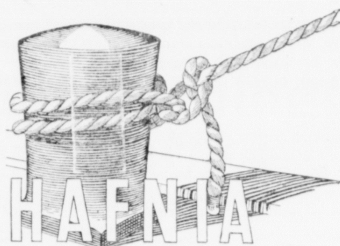
Landsstýrið umhugsar eina stöðu í frihandils málinum, sum ikki bert skal verða ein avgerð (ein stöða); men sum skal verða landsgagnlig fyrri framtíðina.

Tá Dagblaðið í seinasta nr. sigur, at klockurnar ringja harðari, so er tað bert fyrri teimum sjálvum. Hann, ið einki kann loyna, eigur einki at vita.

D. J.

mannahavnar at leita sær eftir pláss við skipi, og tað eydnaðist honum at sleppa at sigla har um leiðir, men brátt slapp hann út í víðu verð ella »á langfarte«, sum menn eisini nevna tað. Síðan hevur tað altíð gingið tann rétta vegin upp og fram og meira fram og longur upp. Hann er kortini ein av teim, ið fylgir orðatakinum: »Gamlar vinir og gamlar gotur skal ein aldri gloyma.« Heimbygd sína vitjar hann av og á, og ongatið fer hann úr bygðini aftur,

HAFNIA-LIV

den sikre havn

Bíðið um tilboð uppá lívstrygging hjá staðarumboðs-monnum okkara fyrri høvuðsumboði í Foroyum

TRYGGINGARSAMBANDIÐ FØROYAR

Tinganes, Havn, tlf. 1080

ella hið

inspektør JOHN SIVERTSEN

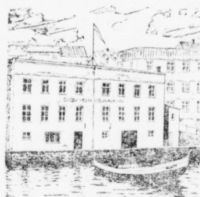
í Havnardali, tlf. 1721

PRENTSMIÐJAN Á HEVGSBREV
TÓRSHAVN

AVRIKAR ALT PRENTINGARA RBEIÐI

TELF. 1820

SJÓVINNUBANKIN

Hann, ið ikki goymir,
meðan hann hevur,
tekur ikki til, tá ið hann krevur

SETIÐ PENINGIN Í
SJÓVINNUBANKAN

Renta:

Vanlig bankabók: 3½% p. a.
Bankabók við 3 mánaða upp-sogn: 4% p. a.
Tjekkkonto: 2% p. a.

Høvuðsskrivstova: TÓRSHAVN - Tlf. 1150
Deildir: NORDØYA BANKI, Klakksvík, Tlf. 296
SJÓVINNUBANKIN, Sørvágur, Tlf. 19
SJÓVINNUBANKIN Í RUNAVÍK - Tlf. 17

fýrr enn, hann hevur stogga eina lotu inni hjá sínum gamla lærara frá barnaárunum, og hann veit frá mong um at siga, so vit hava havt mangar hugnaligar lotur í práti um víðu verð og eisini um heimlig viðurskipti. — Vónandi eiga vit enn nakrar góðar lotur í ventu.

J. H. Danbjørg.

Setið lýsing tygara
í
SOSIALIN

Lastvognskoyring
við vippu

Telefon 2346

Leivur Johannesen

Heldur tú ikki
Sosialin

?

So bílegg hann hjá
postverkinum !